

HUNGÁR KATOLIKUS PÜSPÖKI KONFERENCIA CSALÁDBIZOTTSÁGA CSALÁDPASZTORÁCIÓS PAPI TALÁLKOZÓ

Leányfalu, Szent Gellért Lelkigyakorlatos Ház
2009. szeptember 28- 30.

Bíró László püspöknek, a MKPK családreferensének hívására Leányfalun, a Szt. Gellért Lelkigyakorlatos Házban közel félszáz pap és szerzetes találkozott szept. 28-án, hogy részt vegyen a hagyományos, háromnapos, őszi Családpasztorációs Papi Találkozón. A Találkozó központi témája **a keresztény emberkép, az ember, mint teremtmény és a Teremtő munkatársa** volt, erre utalt találkozó mottója is: **"És látta Isten, hogy mindaz, amit alkotott, nagyon jó volt."** (Ter 1, 31). Az emberi kapcsolatok, a házassági és a családi kapcsolatok zavarai ugyanis jórészt visszavevethetők a tisztázatlan emberképre. A házasság méltósága sem érvényesülhet az ember méltóságának értelmezése nélkül, a szülők pedig, akik a Teremtő munkatársai, a teremtett világ tiszteletén keresztül élhetik meg saját méltóságukat. *„Isten minden embert a saját képmására teremtett, megtestesült Fiában felfedte az ember titkát; Fia által Isten gyermekeivé válhattunk. E két dimenziót, ti. az emberit és az istenit (a természetest és a természetfelettit) együtt szemlélve válik jobban érthetővé az ember sérthetetlen méltósága. Az embernek örök rendeltetése van és arra hivatott, hogy részese legyen Isten szentháromságos szeretetének.”* (Dignitas personae 8.)

Korunkban az ember úgy lép fel, mint az élet és a halál ura, a természet megjavítója és az erkölcsi rend megreformálója. Ezért nem tiszteli az életet, sőt, támad az élet ellen a fogamzásgátlással, az eutanáziával, a klónozással, az abortusszal, a génmanipulációval, támadja a természetet a környezet szennyezésével és rombolásával, az élet és a teremtett világ ellen fordítja a tudományt félrevezető tanok hirdetésével, relativizálja az igazságot és az erkölcsöt hamis jogok hirdetésével, igazságtalan eljárások bevezetésével.

A Találkozó első előadója **Dr. Veres András püspök** **Életvédelemmel az emberi méltóságért** c. előadásában hangsúlyozta: a lét mindig több, mint a nemlét, az ember léte pedig azért több, mint bármilyen más élőlény léte, mert az ember személy. Az ember Isten teremtménye, lélekkel rendelkezik és Istennel való közösségre hivatott, léte tehát célt és értelmet hordoz. Jézus az élet elleni támadást bűnnek mondja, de a bűnösnek irgalmasan megbocsájt, elveti a „szemet szemért, fogat fogért” elvet (Mt. 5, 38-39). **Berkecz Franciska** szociális testvér korreferátumában rámutatott: a beteg, szenvedő ember könnyen elveszítheti én-képét, önértékelésében elbizonytalanodhat. Isten minden embert hív az örök életre, ez ad életének értelmet és célt, szenvedésében is Isten-képmassága érvényesül. **Dr. Vojcek László** főorvos lendületes felszólalásában a géntechnológiával való visszaéléseket Madách Tragédiáját idézve emberi kontárkodásnak, veszélyes kotyvasztásnak, társadalom és életellenes büntettnek mondta.

Dr. Thorday Attila **A házasság méltósága című** előadásában kiemelte: a szabadság az ember lényegi, nem járulékos tulajdonsága, az akarat szabadsága azonban nem korlátlan, a többi ember méltóságát is tisztelnünk kell. A házasságnak a termékenység lényegi, nem járulékos része, fő célja azonban a személyek egysége. A szerelem gyümölcse a házasság, a házasság gyümölcse pedig az érett szerelem. Az előadást két házaspár tanúságtétele egészítette ki. **Németh Zsuzsa és Csaba** felelevenítette házasságuk románc-korszakát, majd a csalódásokat követő újrakezdést. Megtapasztalták, hogy nem tesz jót a kapcsolatnak, ha a csalódás magába zárkózást okoz. Fontos, hogy mindig újra és újra tudatosan a szeretet mellett döntsenek, akár lemondások, a saját elgondolások feladása árán. **Mervay Miklós és Eszter** beavatta a jelenlévőket a család közös imádkozásának titkaiba. Elmondták, gyermekeiknek természetessé vált, hogy a szülők estéknként a Jóistennel beszélgetnek, hálát adnak a nap örömeiért. Ebbe belekapcsolódva nekik is a nap elválaszthatatlan részévé vált az esti közös családi ima.

A teremtés méltósága volt **dr. Udvardy György** püspök előadásának címe. Szent Pált idézte: Jézus Krisztusban „... teremtett minden az égben és a földön, a láthatók és a láthatatlanok, ... és minden

benne áll fenn.” (Kol 1,16-17) A Teremtő szabadon, önként ajándékozza önmaga életét az embernek, és az emberre bízta a teremtett világot, hogy gondozza, őrizze. A munka által vesszük ki részünket Isten teremtő tevékenységében, és ez jó nekünk. Isten várja válaszunkat, nem maradhatunk tétlenek. Fogadjuk el önmagunkat, azt, hogy Isten terve volt bennünket most és itt megteremteni. De mert nem csak mi vagyunk a világon, gondolnunk kell arra, hogy a természet az egész emberiség kincse, sőt, a jövő generációké is. Ez tudatos gazdálkodást, sokszor önkorlátozást igényel. **Nobilis Márió** ezt azzal egészítette ki, hogy a keresztény tanítás világos rendező elveket ad a természeti környezet védelmére, míg a nem-keresztény környezet-védők kínos magyarázkodásra kényszerülnek. Vigyáznunk kell azonban arra, hogy a mi, „egyházias” nyelvezetünk ne tegye lehetetlenné a dialógust a világgal: az evangéliumot mai nyelvre kell „lefordítanunk”, hiszen nagyon aktuális. A környezet védelme érdekében szemléletformálásra van szükség, ez a lelkipásztoroknak is feladata. **Körmendy Imre** építészmérnök arra hívta fel a figyelmet, hogy az ember a Teremtő munkatársaként alkot, így munkájának eredménye része a teremtett világnak, ezért védelemre és tiszteletre méltó. Ilyen értelemben az értékes alkotás, épület evangelizál. Ugyanakkor a nem kellő gonddal tervezett épített környezet megzavarja a természettel való harmóniánkat.

Ékes Ilona és László Tamás parlamenti képviselők – mindketten elkötelezett munkásai a katolikus családdügynek – arról adtak tájékoztatást, hogy az ember és a család méltósága hogyan érvényesül a mai magyar családpolitikában, hogyan látják esélyeinket a nem éppen kedvező helyzet jobbrafordulására. **Radnai Jenő** ismertette az európai szinten (a FAFCE-ben és a COMECE-ben) napvilágot látott katolikus családpolitikai kezdeményezéseket, **Sztrilich Ágnes** szociális testvér pedig XVI. Benedek pápa Spe salvi enciklikája nyomán a keresztény reményről beszélve hangsúlyozta: az embert a Szeretet váltja meg.

Amikor a házasságot, a családot ünnepeljük, kifejezést adunk reményünknek és örömünknek. A plébániai családdünnepekről kiscsoportokban folyt beszélgetéseket **Blanckenstein Miklós** foglalta össze. Beszámolót hallhattunk továbbá három egyházmegyei család-ünnepről: a Házasság Hete alkalmából **Szegeden** rendezett eseményekről, a szombathelyi egyházmegye **Szentpéterfán** 2009. június 6-án tartott Családi juniálisáról, valamint a görög katolikusoknak a **szabolcsi földvárban** 2009. jún. 6-án Család - Csoda címmel megrendezett ünnepéről.

Felemelő és reményteli volt a Szt. Gellért Lelkigyakorlatos Házban az emberről, a családról, mint teremtményről és a Teremtő munkatársáról együtt gondolkodni. A szentmiséken és a közös zsolozsmákon hálát adtunk Istennek és kértük áldását további munkánkra.